Dosarul nr. 2-11945/24 /2-24100305-12-2-06092024-1/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 august 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecător Angela Ciubotaru
soluționând în procedura cererilor cu valoare redusă, unipersonal,
după ce i s-a comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate pârâtei Anton Natalia, returnată cu mențiunea nereclamat,
în baza materialelor anexate la dosar,
cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Incaso” SRL împotriva Anton Natalia cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor judiciare,

A CONSTATAT,

În data de 06 septembrie 2024, Întreprinderea Mixtă „Incaso” SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Anton Natalia /f. d 6-8/ prin care a solicitat:

-Încasarea de la Anton Mihaela în beneficiul Întreprinderii Mixte „Incaso” SRL a datoriei în sumă de 28 149, 00 lei;

-Încasarea de la Anton Mihaela în beneficiul Întreprinderii Mixte „Incaso” SRL a cheltuielilor judiciare sub formă de cheltuieli de asistență juridică în sumă de 500 lei, taxa de stat în cuantum de 1175, 92 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Conform fișei de repartizare, cererea a fost repartizată Judecătorului Angela Ciubotaru în data de 06 septembrie 2024 /f. d 1/.

Potrivit încheierii din data de 11 septembrie 2024, cererea de chemare în judecată a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă /f. d 30-31/.

Poziția părților la proces

În motivarea acțiunii depuse, Întreprinderea Mixtă „Incaso” SRL indică că „SEBO CREDIT” S.R.L, în calitate de împrumutător și ANTON NATALIA în calitate de împrumutat, au încheiat un contract de împrumut.

Corespunzător, partea reclamantă informează că pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, împrumutatul s-a angajat să plătească pe lângă suma ratelor de plată a împrumutului, o penalitate contractuală ajustată la 0.1 % care se raportează la durata de întârziere.

La fel, partea reclamantă informează că „SEBO CREDIT" S.R.L și-a onorat obligațiunea, transferând împrumutatului suma împrumutului acordat însă necătând la respectarea obligațiunilor de către „SEBO CREDIT " S.R..L, ANTON NATALIA până la ziua de azi nu și-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului.

Întreprinderea Mixtă „Incaso" SRL indică că împrumutatul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia.

Totodată, partea reclamantă învederează că în adresa împrumutatului a fost expediată reclamația prin care acesta a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului de către împrumutător și obligațiunea acestuia a returnării împrumutului, remunerații contractuale (plata ratei dobânzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) și penalităților calculate conform contractului, ulterior, datoria pârâtului a fost cesionată Companiei de Gestiune a Creanțelor IM „INCASO" SRL.

Întreprinderea Mixtă „Incaso" SRL concluzionează că la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria lui ANTON NATALIA față de IM „INCASO" SRL constituie 28 149, 00 lei fiind calculată conform contractului menționat în felul următor: costul total al împrumutului restant - 21 413,00 lei, penalitatea contractuală în mărime de 6 736,00 lei.

Pârâta ANTON NATALIA nu a recepționat actele expediate, fiind restituit plicul în adresa instanței, cu mențiunea „nereclamat" /f. d. 34/.

În această ordine de idei, Judecătorul evidențiază că pct. 2 din Hotărârea Guvernului RM nr. 1457 din 30 decembrie 2016 pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale definește trimiterea nereclamată ca fiind o trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Drept urmare, faptul că, destinatara ANTON NATALIA nu a solicitat ridicarea de la oficiul poștal a plicului cu copiile de pe încheiere de pe cererea de chemare în judecată și de pe înscrisurile anexate, nu poate fi imputat Judecătorului.

Prin urmare, Judecătorul soluționează cererea de chemare în judecată în baza materialelor anexate la dosar.

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea depusă de ÎM INCASO SRL împotriva lui ANTON NATALIA cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor judiciare, pentru considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu prevederile art. 276^2 CPC, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

Potrivit prevederilor art. 276^3 CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. art. 172 şi 173 Cod de procedură civilă, doar dacă valoarea acţiunii

reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

Potrivit art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, iar conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În baza art. 130 alin. (1) și (3) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art.240 alin.(1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) Cod Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Potrivit art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

În conformitate cu art. 774 Cod civil, (1) în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. (2) Obligația poate fi pură și simplă sau afectată de modalități. (3) Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice și bunelor moravuri.

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) - (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit prevederilor art. 1247 alin. (1) din Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului.

Conform art. 1249 Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu-şi respectă obligaţiile privind garantarea restituirii bunului, împrumutătorul poate cere restituirea lui imediată şi a dobânzii aferente.

La caz, din înscrisurile anexate la dosar, instanța reține faptul că la data de 24 octombrie 2021 între OCN ,,SEBO CREDIT” SRL și ANTON NATALIA a fost încheiat un contract de împrumut nr. AG5921382, prin care creditorul OCN ,,SEBO CREDIT” SRL a oferit un împrumut în sumă de 23 000 lei, debitorului, termenul liniei de credit fiind 24 octombrie 2025 /f. d. 12-13/

Potrivit bonului de plată din data de 24 octombrie 2021, se constată că de către OCN ,,SEBO CREDIT” SRL a eliberat Nataliei Anton suma creditului în cuantum de 23 000 lei /f. d 20/.

Judecătorul potrivit certificatului de datorie, constată că debitorul a achitat suma de 4051, 00 lei în temeiul contractului de împrumut nr. AM4193734 din data de 24 octombrie 2021 /f. d 21/.

Totodată, instanța atestă că la 31 martie 2020 între OCN ,,SEBO CREDIT” SRL / cedent/ și ÎM ,,INCASO” SRL /cesionar/, a fost încheiat contractul de cesiune nr. 3/20200331 /f.d.25-26/, obiectul căruia, potrivit pct. 1.1 al contractului, constă în cesiunea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor cedentului. Cesionarul va prelua și va plăti prețul cesiunii.

Potrivit. pct. 1.2 din contractul de cesiune, data exactă a cesiunii va fi

indicată în actul de predare-primire a creanțelor.

Aderent, conform pct. 1.7 al contractului de cesiune, dreptul de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare primire care conține date despre creanță (datoria, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată ș/a), debitori, date personale despre debitori.

Potrivit pct. 2.1. din contractul de cesiune, cesionarul se obligă să achite cedentului prețul cesiunii conform anexei nr. 1.

Iar potrivit pct. 2.2 din contractul de cesiune, termenul și condițiile de plată al prețului cesiunii sunt prevăzute în Anexa Nr. 1.

La data de 11 decembrie 2023, ÎM „INCASO" SRL a expediat în adresa pârâtului reclamație, prin care a informat debitorul despre faptul că datoria formată în temeiul contractului L2703885 din 24 octombrie 2021 a fost cesionată către ÎM „INCASO" SRL, fiind solicitată achitarea sumei de 41 330, 70 lei în termen de 10 zile /f. d 27/.

Judecătorul atestă că la caz nu se regăsește actul de predare primire a creanței, în temeiul contractului de cesiune a creanțelor din 31 martie 2020 contrar pct. 1.7 al contractului de cesiune a creanței care prevedere expres faptul că dreptul de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare primire.

Astfel, la caz, Judecătorul atestă că, nu au fost executate prevederile pct. 1.2 și 1.7 al contractului de cesiune nr. 3/20200331deoarece actul de predare primire lipsește, respectiv nu se poate verifica data cesiunii creanțelor, de asemenea nu se regăsește date despre creanță (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată ș.a, informația despre achitările efectuate), date despre debitori (date personale despre debitori, adresa, date de contact), la fel nu sunt reflectate plățile efectuate de către debitorul ANTON NATALIA.

Conform art. 823 Cod civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.

Potrivit art. 826 alin. (1), titularul unei creanțe o poate transmite unui terț fără consimțământul debitorului dacă legea nu prevede altfel.

Iar potrivit art. 827 alin.(1-2), drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

Din sensul normelor legale enunțate supra, poate fi cesionată de titular doar o creanță transmisibilă și sesizabilă, din momentul realizării cesiunii, cesionarul substituie creditorul originar (cedentul) în cadrul raportului obligațional, devenind noul creditor, iar cedentul are obligația de a remite toate actele în legătură cu dreptul său de creanță. Dreptul este sesizabil atunci când poate fi urmărit și executat silit și dimpotrivă, este insesizabil bunul sau dreptul care nu poate fi urmărit și executat silit.

Astfel, cesiunea de creanţă – este o operaţiune juridică, prin care dreptul de creanţă sau datoria din conţinutul unui raport obligaţional se transmite de la una dintre părţi la o terţă persoană.

Studiind conținutul contractului de cesiune încheiat între ÎM „INCASO" SRL și OCN „SEBO CREDIT" SRL, Judecătorul constată, că din conținutul acestuia nu se deduce data la care s-a transferat efectiv dreptul de proprietate asupra creanței, datoria creanței la ziua semnării contractului, din ce este formată datoria, cuantumul penalității la ziua cesionării creanței, iar suma creanței nu este certă, valabilă și sesizabilă, contrar condițiilor impuse de 823 alin.(1)-(3) din Cod civil.

În circumstanțele enunțate, Judecătorul conchide că, la caz creditorul cedent nu a transmis, iar cesionarul nu a primit o creanță clară, certă, valabilă, transmisibilă și sesizabilă față de debitor, devreme ce la materialele cauzei nu se regăsește actul de predare primire a creanțelor și nici nu poate fi identificată suma finală care a fost cesionată.

Totodată, judecătorul reține, că contractul de cesiune a creanțelor are caracter oneros, reieșind din prevederile pct. 2.1. al contractului, motiv pentru care intrarea în vigoare a acestuia urmează a fi probată prin confirmarea achitării de către cesionar a valorii cesiunii, efectuată în beneficiul cedentului.

Concluzia enunțată rezultă și din dispozițiile articolelor 175, 176, 1203 Cod civil, ce reglementează activitatea persoanelor juridice cu scop lucrativ și instituie interdicția donației între acestea.

Astfel, reiese că nici reclamantul /ÎM INCASO SRL/, nici cedentul / OCN „SEBO CREDIT" SRL, fiind persoane juridice cu scop lucrativ, nu sunt îndreptățite să realizeze o cesiune cu titlu gratuit, motiv pentru care înaintarea de

către reclamanta a acțiunii privind exercitarea drepturilor asupra creanțelor dobândite în urma pretinsei cesiuni în speță, urmează, a fi confirmată de dovada achitării creanței în vederea confirmării intrării în vigoare /producerii efectelor/ a contractului de cesiune.

Prin urmare, lipsa la materialele cauzei a probelor ce ar confirma achitarea de către reclamant a valorii pretinsei cesiuni realizate în beneficiul acesteia, denotă inexistența cadrului probator ce ar confirma preluarea de fapt, în urma cesiunii realizate în beneficiul reclamantei, a creanței pretinse de la ANTON NATALIA, fapt ce denotă inexistența dreptului reclamantei de a pretinde executarea silită de la ANTON NATALIA a creanței respective.

Chiar dacă, în accepțiunea reclamantului, aceasta are dreptul de a pretinde la încasarea din contul pârâtului a unei sume de bani în baza contractului de cesiune, prin hotărârea judecătorească, în vederea executării silite a acesteia, aceasta omite, că nu a probat nici într-un fel acest drept al său pretins a fi lezat.

Mai mult ca atât instanța constată că contractul de cesiune a creanței încheiat între OCN „SEBO CREDIT” SRL / cedent/ și ÎM „INCASO” SRL este din data de 31 martie 2020, fiind semnat anterior contractului de împrumut nr. AG5921382 încheiat între între OCN „SEBO CREDIT” SRL și ANTON NATALIA din data de 24 octombrie 2021.

Ca urmare, reieșind din probele anexate la dosar, raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile cauzei nominalizate, judecătorul consideră necesar de a respinge acțiunea depusă de ÎM „INCASO” SRL împotriva lui ANTON NATALIA cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 82 CPC cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 83 alin. (1) CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora și se eliberează copii de pe documente din dosar.

Din materialele cauzei rezultă că instanța de judecată a intentat prezentul proces civil la cererea reclamantului, cererea de chemare în judecată s-a impus cu taxă de stat și taxă de timbru, fapt confirmat prin ordinele de plată./f.d.2,3/

Conform art. 90 lit. i) din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistența juridică.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Din considerentele că acțiunea a fost respinsă, judecătorul, prin prisma art. 94 alin.(1) CPC, conchide de a respinge pretenția privind compensarea cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată, urmând soarta solicitării principale.

În conformitate cu prevederile art. art. 26, 94, 236-241, 243, 276^2-276^4, 357 Codul de procedură civilă, judecătorul

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Incaso” SRL împotriva Anton Natalia cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

Participanții procesului sunt în drept să solicite hotărârea integrală în termen de 30 zile. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Dispozitivul hotărârii judecătorești se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces.

Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/.

Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, sunt definitive și irevocabile de la pronunțare.

Judecătorul /semnătura/ Angela CIUBOTARU

Copia veridică